

Μόνο η Λίλλιαν

Η Λίλλιαν δεν ήθελε να είναι η μόνη στις Νέες Γυναίκες.

Από τη Μικαέλα Γουίλκινς
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Σήμερα ήταν η τελευταία ημέρα της Λίλλιαν στην Προκαταρκτική. Η Λίλλιαν θα έχανε τα άλλα παιδιά της Προκαταρκτικής. Ήταν μόνο τρία από αυτά – δύο μικρότερα κορίτσια και ο μικρός αδελφός της, Μάικλ.

«Πώς νιώθεις που θα προαχθείς στις Νέες Γυναίκες;» ρώτησε η δασκάλα της τής Προκαταρκτικής.

«Ανυπομονώ να πάω στην τάξη με τα μεγαλύτερα κορίτσια!» είπε η Λίλιαν.

«Χαίρομαι που είσαι ενθουσιασμένη» είπε η δασκάλα της. «Ποιος άλλος θα είναι μαζί σου στις Νέες Γυναίκες;»

Η Λίλλιαν σκέφτηκε τα μεγαλύτερα κορίτσια στον τομέα. Η Σάμμερ και η Κόβα είχαν μόλις τελειώσει το λύκειο. Και η οικογένεια της Μελβίνας είχε μετακομίσει. Ένα λεπτό. Έμενε... μόνο η Λίλλιαν.

Πώς θα ήταν η τάξη της των Νέων Γυναίκων; Μόνο οι δασκάλες και εκείνη; Αυτό ακουγόταν άβολο – και μοναχικό. Η σκέψη του έκανε τη Λίλλιαν νευρική. Συνοφρυώθηκε. Δεν ήθελε να είναι η μόνη στις Νέες Γυναίκες.

Για το υπόλοιπο της ημέρας, η Λίλλιαν σκεπτόταν ότι ήταν η μόνη νέα γυναίκα. Στο δείπνο, μετακινούσε το φαγητό γύρω-γύρω στο πιάτο της χωρίς να το τρώει. Μουρμούρισε όταν ήταν η σειρά της να διαβάσει στην οικογενειακή μελέτη των γραφών.

Η μαμά απέθεσε τις γραφές της. «Τι τρέχει;» ρώτησε.

Η Λίλιαν αναστέναξε. «Θα είμαι ολομόναχη στις Νέες Γυναίκες!»

Η μαμά μετακινήθηκε για να καθίσει δίπλα στη Λίλλιαν. Την αγκάλιασε. «Δεν θα είναι εύκολο» είπε. «Τι μπορούμε να κάνουμε για να σε βοηθήσουμε;»

Η Λίλλιαν σκέφθηκε για μια στιγμή. «Ίσως θα μπορούσαμε να προσευχηθούμε ώστε ένα άλλο κορίτσι να μετακινηθεί στον τομέα. Και ίσως ο μπαμπάς θα μπορούσε να μου δώσει μία ευλογία».

Ο μπαμπάς χαμογέλασε. «Αυτές είναι σπουδαίες ιδέες».

Η οικογένεια γονάτισε για να προσευχηθεί. «Επουράνιε Πατέρα» άρχισε η Λίλλιαν «χαίρομαι που πρόκειται να πάω στις Νέες Γυναίκες. Δεν θέλω να είμαι μόνη, αλλά αν αυτό είναι το θέλημά Σου, αυτό είναι εντάξει. Παρακαλώ βοήθησέ με να ξέρω τι μπορώ να κάνω για να νιώσω καλύτερα. Και αν θέλεις να εμπνεύσεις μία οικογένεια με ένα κορίτσι της ηλικίας μου να μετακομίσει στον τομέα μας, αυτό θα ήταν επίσης υπέροχο».

Μετά την προσευχή, ο μπαμπάς έβαλε τα χέρια του επάνω στο κεφάλι της. «Σε ευλογώ να νιώσεις ειρηνικά σχετικά με τη μετακίνησή σου στις Νέες Γυναίκες» είπε. «Ο Επουράνιος Πατέρας θα σε ευλογήσει καθώς επιζητείς τη βοήθειά Του».

Η Λίλλιαν όντως ένιωσε γαλήνια. Δεν ήταν ακόμη σίγουρη τι θα μπορούσε να κάνει για να κάνει ευκολότερη τη μετακίνησή της στις Νέες Γυναίκες. Όμως ήξερε επίσης ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα την βοηθούσε.

Την Κυριακή, η Λίλλιαν ήταν ακόμη λίγο νευρική. Αλλά θυμήθηκε τη γαλήνη που ένιωσε μετά την ευλογία του μπαμπά. Ήξερε ότι θα ήταν εντάξει.

Στη συγκέντρωση μεταλήψεως, ο επίσκοπος ανακοίνωσε ότι η αδελφή Μπαρνς θα ήταν η νέα πρόεδρος Νέων Γυναίκων. Η αδελφή Μπαρνς σηκώθηκε όταν φώναξαν το όνομά της. Η Λίλλιαν δεν την ήξερε πραγματικά, αλλά έδειχνε φιλική.

Η μαμά είχε πει ότι όταν ήταν στην ηλικία της Λίλλιαν, η ηγέτιδα Νέων Γυναίκων έγινε μία από τις καλύτερες φίλες της. Ίσως η Λίλλιαν και η αδελφή Μπαρνς θα μπορούσαν να είναι φίλες! Αυτό ήταν η απάντηση στις προσευχές της.

Μετά τη συγκέντρωση μεταλήψεως, η Λίλλιαν πήγε στη νέα της τάξη. Ένα μεγαλύτερο κορίτσι στεκόταν στον διάδρομο.

«Γεια» είπε η Λίλλιαν. «Επισκέπτεσαι τον τομέα μας;»

Το κορίτσι κούνησε το κεφάλι της. «Όχι. Η οικογένειά μας μόλις μετακόμισε εδώ».

Η Λίλλιαν χαμογέλασε. «Καλώς ήλθατε στον τομέα μας. Αυτή είναι η πρώτη μου μέρα στις Νέες Γυναίκες». Εκείνη και το κορίτσι κάθισαν στην τάξη. «Παραμιπτόντως, το όνομά μου είναι Λίλλιαν».

«Αποκλείεται!» είπε το καινούργιο κορίτσι. «Το όνομά μου είναι επίσης Λίλλιαν!»

Η Λίλλιαν γέλασε. Ο Επουράνιος Πατέρας είχε απαντήσει πάλι στην προσευχή της! Ίσως το να είμαι στις Νέες Γυναίκες δεν θα ήταν τελικά τόσο μοναχικό. ● Αυτή η ιστορία έλαβε χώρα στην Αυστραλία.

